

Útbúgving í Suðuroy

Hægri fyrireikingarprógv

HF, ástøðilig/bóklig útbúgving, ið gevur atgongd til víðari útbúgvingar.

Fiskivinnuútbúgving

Yrkisútbúgving, ið gevur førleika til mill-umleiðarastørv í fiskiindnaðinum og alivinnuni, umframt atgongd til víðari útbúgving.

Handils- og skrivstovuútbúgving

FHS, ið gevur atgongd til HH og lærlingaútbúgving í krambúðum og á skrivstovum.

Lestrarvegleiðararnir eru at hitta á tlf. 71578, 73622 og 74011.

Miðnámsútbúgvingin í Suðuroy

Eliaskirkjan, Vesterbrotorv 49

Møti er hvørt leygarkvöld kl. 19.00

Bussarnir 6, 16, 28 og 41 steðga nærindis.

Nærri fæst at vita á tlf. 031-242268 ella 031-578999.

GHM fyllir 70 ár

Tann 14. mars 1922 varð Harmoniorkestrið G.H.M. stovnað. Tann sum legði lunnar undir hetta orkestrur var Georg Hansen, vanligi nevndur Bakar Hansen. »Bakar Hansen« var føddur á Bornholm 3. september 1844 og doyði í Havn 15. febr. 1924. Hann kveikti liv í og stímbraði musikkiliv, serstakliga í Havn, við síni undirvising og tilevning. Tað sum sermerkti hetta orkestrur, var at træblásarar eisini spældu við, sostatt var GHM tað fyrsta føroyska harmoniorkestrur. Harmoniorkestrið, ið varð uppkallað eftir honum stendur framvegis í besta blóma, og hevur verið virkið nú í 70 ár.

Í samband við stovningardagin fer orkestrið at skipa fyri tiltøkum allan leygardagin. Byrjað verður í Havnar Svímjöhøll, har spælararnir fara at svimja og at fáa sær morgunmat. Kl. 9.30 spælir orkestrið løtt lög fyri teimum vitjandi. Kl. 12.00 verður spælt í miðbýnum og á torginum í SMS kl. 13.00. Síðani fer GHM við bussi norðureftir til Fuglafjarðar og framførir har eina litla konsert kl. 17.00.



Frá venjingini í GHM. Mynd Jens C. Vang

Trivnaðurin í orkestrinum er sera góður, og hetta sæst best á tí stóra aldursmuninum í orkestrinum; frá 14 árum til mitt í fimtiárin. Tónleikurin er fjølbroyttur, spælt verður bæði klassiskur tónleikur, jazzur, swing, poppur, valsir, marchir, og bæði eldri og yngri tónleikur. Til og frá gongdin av

teimum yngri spælarunum í GHM er stór. Meðan spælarar fara av landinum til víðari lestur, koma nýggir spælarar frá musikkiskúlanum. Millum annað eru fleiri spælarar farnir at nema sær tónleikaraútbúgving. Venjarin hjá GHM, Andrea Heindriksdóttir, er ein av hesum spælarunum,

ið hevur verið og nomið sær tónleikaraútbúgving.

Sigast skal, at áhugaðir spælarar altíð eru vælkomnir í orkestrið. GHM venur í Barakkini við Kommunuskúlan mánavöld og hós-kvöld.

Tó ikki so nógv sum í 1947

Tað kavav av og á, sjálvt um tað ongantið kavav so nógv sum í gomlum døgum. Soleiðis skripar kendi danski rithøvundurin Hans Scherfig í bókini "Det Forsømte forår".

Og soleiðis er eisini í dag. Seinastu tíðina hava fólk lisið og sungið eftir kava. "Hví kavav ikki longur?", "Er onkur broyting hend í náttúruni?", "Er tað skadda ozonlagið, sum hevur hita okkara frísku luft somikið, at pláss bert er fyri glopraregni?" Soleiðis hevur ljóðað á kondittarinum, í SMS, á bingo og har menn koma saman í bygdatúnunum.

Nú hava vit fingið kulda og kava og nú verður samanbórið. "Nei, hetta er ongin kavi í mun til fyrr", verður sagt hóast ikki slepst turrsköddur uttan í styvlum.

"Nei, gamli, tá skuldi tú vita í 1947, tá var var kavi so tað muntú. Hús kavaðu undir, og so kalt var, at rakdropin frysti, hóast ein stóð yvir primussinum", soleiðis ljóðar frá blástyrda heilsolumanninum, meðan hann kaldur trampar í kavan á tí nýggjasta Káta Horninum utanfyri Keypsamtøkuna í Dr. Jacobsensgøtu. Men eg eri føddur tíggu ár ovsent og komið ongantið at uppliva ein slíkan kava sum í 1947, og kann tí ikki tosa við í rættligum kavaprati.

Hóast tað kavav av og á, tá ongantið so mikið sum í gomlum døgum, so stuttleika børnini sær óført. Tú sær tey skreiða og kasta bløk, hjá teimum er hann kærkomin.

Og so hoyri eg ein bygdamann greiða frá skalvunum fyrr. Tey ungu kundu grava langar holur inni í skalvunum. Tey kundu gera hús og stuttu vetrardagarnir gjørdust bert til lötur, so skjótt gekk tíðin í leikinum. Og hann minnir meg á, hvussu skalvarnir plagdu at liggja á einum ávisum staði í bygðini.

Hetta minnst eg eisini sum smádrongur, men hann gloymir bert, at sama stað í dag er avtaglað við húsom og urtagørdum.

Tað kava framvegis av og á, tá ongantið aftur so nógv sum í 1947.

jústinus

Mynd: Jens Chr. Vang

